PESAOLA
abandonează un Neapole în plină urmărire a liderului!

SCRISOARE din ITALIA

● DE LA SIMPATIA JUCĂTORILOR, LA INSULTELE SUPORTERILOR ● DE LA ASIGURĂRILE CONDUCĂTORILOR LA AMENINȚAREA CU BOMBE

Se întîmplă deseori ca unii antrenori să fie destituiți de la conducerea pregătirii echipelor pentru faptul că acestea merg slab sau, pur și simplu, pentru a se găsi „țapul ispășitor" al unor situații de care nici nu sînt vinovați.

Și în actualul campionat italian, două dintre cele mai mari cluburi și-au desărcinat „tehnicii", încercînd în acest mod „remediul infailibil" împotriva oricărui rău. Este vorba de FIORENTINA, care a înlocuit pe Chiappella *cu antrenorul secund,* Bassi, *și de BOLOGNA, care a încredințat funcția de antrenor lui* Gipo Viani, *renunțînd la serviciile argentinianului* Luis Carniglia. *Dar părăsirea echipei, cînd aceasta „navighează cu toate pînzele sus", de către antrenor este, într-adevăr, o excepție. Una din aceste excepții este argentinianul* Bruno Pesaola, *fost jucător și acum antrenor al lui Napoli. El a declarat recent că vrea să plece de la acest club, de la un Napoli care „forțează timpul", care exercită una din puținele amenințări asupra formației care a dominat cu autoritate pînă acum campionatul — Milan.*

De ce vrea Pesaola să părăsească echipa? Motivele sînt multiple și-și au rădăcinile adînc înfipte în trecut. Se știe cît de greu poate fi satisfăcută mulțimea „tifosilor" napolitani, profund îndrăgostiți de echipa lor de la care nu acceptă, nu tolerează, nu vrea să aibă decepții. Din păcate, însă, întîmplările în jocul de fotbal sînt atîtea și adesea nu toate dorințele se îndeplinesc! Trebuie să survină cîte o piedică, un pas greșit, o înfrîngere. Pentru mulțimea microbiștilor napolitani, de aceste decepții vinovatul este întotdeauna unul singur: antrenorul Pesaola! Încep amenințările — directe sau prin scrisori — promisiuni de linșare etc. etc. Duminica trecută, Napoli a învins Roma la un scor care nu pune la îndoială superioritatea echipei. Și totuși, în tribuna stadionului „San Paolo" au apărut nenumărate placarde cu inscripția: „Afară cu Pesaola".

Însă, episodul care a constituit picătura fatală ce produce vărsarea paharului s-a desfășurat cu cîteva zile în urmă, cînd un telefon anonim dat la stadion, unde argentinianul se afla la antrenament cu jucătorii, îl amenința că peste cîteva minute casa sa va sări în aer ca urmare a exploziei unei bombe montate la subsol (!).

Pesaola a trebuit să părăsească imediat stadionul, să alerge întru salvarea familiei și să anunțe poliția. Evident, nu era nimic adevărat, dar „glume" de acest fel nu sînt făcute pentru a menține un om calm, senin — așa cum trebuie să fie cel ce îndeplinește o atît de dificilă misiune.

Acum Pesaola, nemaiputînd să reziste încordării, a hotărît să părăsească echipa căreia i-a dedicat tot ce a avut mai bun, mai întîi ca jucător activ și apoi ca antrenor, competent și pasionat. A decis acest lucru fără vreo remușcare — spune el. După meciul cu Milan, va pleca din Napoli și se va stabili pentru o perioadă la San Remo — perla țărmului ligur, cu scopul de a-și odihni nervii, încordați la maximum în ultima vreme, și pentru a rămîne în afara discuțiilor, a glumelor nesărate, a polemicilor caracteristice atmosferei napolitane.

Știrea plecării sale a făcut multă zarvă. Jucătorii sînt consternați. Sivori, de pildă, s-a exprimat astfel: „E o veste care mă tulbură profund. Nutresc speranța că decizia lui Pesaola nu este definitivă. Desigur, dacă a hotărît așa, înseamnă că are motive întemeiate. Sînt ani de cînd Pesaola este la Napoli ca jucător și apoi ca antrenor. Plecarea sa ar lăsa un mare gol în sînul clubului și, mai ales, va avea urmări dezastruoase asupra evoluției echipei. Doresc din inimă ca Pesaola să renunțe la pasul făcut și să rămînă la conducerea lui Napoli".

Dorința lui Sivori este dorința tuturor. Totuși, conducerea asociației, care are obligația de a veghea la buna desfășurare a vieții echipei, s-a îngrijit ca în caz că Pesaola nu va reveni să încredințeze direcția tehnică a „albaștrilor napolitani" lui Egidio di Costanzo, fost jucător în această formație pe vremea cînd juca și Pesaola.

CESARE TRENTINI

FRĂMÎNTĂRILE FOTBALULUI FRANCEZ...

CONSIDERAȚII PE MARGINEA ADOPTĂRII REFORMELOR ÎN TOATE SECTOARELE

Nu e scurtă istoria luptei pentru aplicarea unei importante serii de modificări structurale în organizarea fotbalului francez. Suita de campanii de presă care au solicitat acest lucru a fost mereu alimentată nu numai de mediocritatea rezultatelor pe plan internațional cît, mai ales, de gravele semne de slăbiciune pe care le dădeau cluburile. Stările de fapt n-au putut lăsa multă vreme indiferent *Ministerul tineretului și sportului* care, cu mai bine de doi ani în urmă, a luat hotărîrea creării unui organism special, alcătuit din tot ce are mai reprezentativ și mai competent fotbalul francez, pentru a studia și pregăti programul reformelor.

Recent, Consiliul național al sporturilor din Franța a aprobat propunerile prezentate de comisia de care aminteam. Se consideră că măsurile cele mai importante, comentate cu urmările pe care le-ar avea, sînt următoarele:

SALVAREA PROFESIONISMULUI VINE DE LA... AMATORISM

Cei 600 000 de jucători amatori constituie o masă din care sînt recrutați jucătorii cei mai valoroși spre a deveni apoi profesioniști. Dar, pentru ca fotbalul profesionist să dispună cu adevărat de jucători de prima mînă este util ca echipele amatoare să aibă o activitate continuă și la un nivel cît mai ridicat. De aceea, în cadrul adunării federale, care a devenit organul conducător al fotbalului francez, sectorul amator a primit o reprezentare egală cu acela profesionist, ca număr de delegați, ca forță a votului acestora etc.

Autorii proiectului de reformă au socotit că veritabila întărire a sportului profesionist stă în întărirea colaborării cu cel amator pentru că raporturile de reciproc interes impun aceasta. *Adolphe Puffait*, unul dintre raportori, arăta printre altele că... „amatorii aduc cei 600 000 de jucători legitimați, forța lor morală, solida lor organizare administrativă, cei 60 de ani de experiență a activității lor și un mare număr de conducători pricepuți. Profesionismul, cu echipele și jucătorii lui, este reprezentantul fotbalului francez în marile competiții internaționale, în lumea fotbalului mondial".

APARIȚIA UNEI A TREIA FORȚE ÎNTRE PROFESIONIST ȘI AMATOR

Presupusa dezvoltare a celor două principale sectoare ale fotbalului francez va duce — după cei mai mulți comentatori — la întîlnirea pe un teren neutru. Care va fi acesta? Pronosticurile opiniază *pentru apariția unei divizii secunde, alcătuită atît din echipe profesioniste cît și dintr-un mare număr de echipe cu statut amator, care încearcă să facă pașii spre profesionism.*

Apariția acestei a treia forțe în cadrul fotbalului francez ar fi de dorit pentru că ar crea, pe de o parte, un stagiu experimental absolut necesar cluburilor ce își propun să devină profesioniste și ar oferi, în același timp, cluburilor profesioniste aflate în regres, prin însăși căderea în campionatul secund, un moment de răgaz care ar putea să însemne salvarea. Ar fi, acest campionat mixt, se precizează în proiectul de reforme, o fază anticipînd crearea semiprofesionismului cu întregul său organism. Autorii proiectului apelează adeseori la exemplul fotbalului italian, alcătuit din aceste trei sectoare, reprezentate la toate eșaloanele.

CREAREA UNEI DIRECȚII UNICE ȘI PUTERNICE

Fotbalul francez are nevoie de o conducere energică, puternică și omogenă, se subliniază în proiect. De aceea, atît repartizarea locurilor pe sectoare cît și alegerea celor mai competente și mai hotărîte personalități, reprezintă condiția ca reformele să poată fi aplicate rapid, eficient și în spiritul în care au fost concepute.

Principalul este, sublinia președintele Federației franceze — *Chiarissoli* — „ca în acest organism să-și dea întîlnire oamenii cei mai experimentați, cu o rutină acumulată în ani și ani, dar și energii tinere, avîntate, care să-i confere avantajul operativității".

DE ICI, DE COLO...

INTRĂ ÎN FUNCȚIE AL TREILEA MECI!

Începînd cu etapa sferturilor de finală (în curs de desfășurare) a „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" **golurile marcate în deplasare nu vor mai fi socotite dublu, ci — în caz de egalitate după două jocuri — se va disputa un al treilea meci (eventual cu prelungiri și tragere la sorți),** ca în edițiile precedente. Așa prevede regulamentul acestor două competiții. De aceea, de pildă, Real Madrid și Sparta Praga au și fixat data și locul unui eventual joc de departajare: 27 martie la Viena.

Reamintim o altă modificare de regulament, care — de data aceasta — va intra în vigoare numai cu ediția 1968—69: **16-imile și 8-imile se vor disputa la date obligatorii,** primele la 18 septembrie (turul) și 2 octombrie (returul), optimile la 13 noiembrie (turul) și 27 noiembrie (returul). E bine ca și noi să notăm aceste date.

CIVILII CONTRA MILITARII...

Selecționerul **Mitici** a scăpat de o grijă în pregătirea lotului pentru meciurile cu Franța din campionatul european: autoritățile militare au aprobat ca jucătorii selecționabili, care sînt încorporați în prezent, să primească o permisie de două luni pentru a participa la pregătirea lotului. Pe de altă parte, sînt voci care propun ca în cadrul antrenamentelor echipei naționale să figureze și un joc între selecționata alcătuită de **Mitici** și o formație compusă numai din jucători militari. Aceasta din urmă ar avea următoarea alcătuire: **Șkorici — Kuți, Loncearici, Țirnogoraț, Rașovici, Birncici — Zambata, Kovacevici, Bukal, Mojsov, Karas.**

PROGRAMARE ÎN „C.O.T."

În „optimile de finală" ale „Cupei orașelor tîrguri" (care cuprind, de fapt, numai patru meciuri, patru echipe calificîndu-se direct în sferturi), două cluburi și-au și asigurat prezența în etapa viitoare: **Ferencvaros Budapesta,** care a eliminat pe Liverpool, și **Leeds United,** care a scos din cursă pe Hibernians Edimburg. Au mai rămas de disputat două duble întîlniri: **Voivodina Novi Sad — Göztepe Izmir** (la 21 și 28 februarie) și **F. C. Zürich — Sporting Lisabona.** Prima ediție a acestui din urmă meci va avea loc la 28 februarie; returul n-a fost fixat.

PREGĂTIRILE LUI H. SCHON

Ca să nu rateze și calificarea în campionatul mondial, **Helmuth Schön** și-a luat de pe acum măsuri. La sfîrșitul lunii ianuarie a și făcut două verificări de jucători, în cadrul unor meciuri de antrenament organizate la Essen. Lotul A a dispus de echipa Rotweiss Essen cu 5—2, iar cel secund cu 5—0 de Schwarzweiss Essen. Dintre jucătorii consacrați, folosiți cu acest prilej, notăm pe **Manglitz, Siemensmeyer, Ulsass, Wolter, Vogts, Weber, Höttges, Beckenbauer, Müller, Seeler etc.,** iar printre „noutăți" se află portarul **Rynio,** fundașii **Bella, Bäse,** mijlocașul **Netzer,** atacanții **Maas, Laumen, Wimmer.**

PELE: POSTUL DE PORTAR, CEL MAI GREU

Într-un interviu acordat revistei pariziene **„France Football",** Pele, răspunzînd la întrebarea **„care este postul cel mai dificil dintr-o echipă",** a spus: **„Cel de portar. Este singurul în care nu se admit greșeli, în care absolut nimic nu trebuie să scape. Mai mult, portarul — datorită postului său special — trebuie să urmeze o pregătire aparte, potrivită numai lui".**

FOTBALUL PĂTRUNDE TOT MAI MULT ȘI ÎN... SALĂ!

Fotbalul în sală își face loc tot mai mult printre mijloacele de pregătire. El este considerat de numeroși tehnicieni ca o rezolvare potrivită și necesară a problemei lipsei de antrenament în aer liber în timpul iernii, drept un sport... complimentar, auxiliar prețios în pregătirea fizică și tehnică.

În momentul de față, acest fotbal redus (și ca număr de jucători și ca spațiu și durată) cîștigă foarte mulți adepți. Folosindu-se săli potrivite (ai căror proiectanți s-au gîndit să-i asigure o utilizare multiplă), în nenumărate țări se organizează turnee, chiar cu caracter internațional. În *Iugoslavia*, la Belgrad, sala care în mod obișnuit găzduiește expoziții, tîrguri de mostre, a fost folosită în acest sezon pentru antrenamente și jocuri; în *Austria*, în *Elveția*, *R. F. a Germaniei* au loc cu regularitate competiții urmărite cu interes tot mai mare. *Dovadă că în Iugoslavia și Austria numărul spectatorilor a atins cifre în jurul a 10 000 de amatori!* Ceea ce aduce beneficii și nu chiar de lepădat. Proprietarul sălii din Zürich, de pildă, a fost atît de interesat de astfel de competiții încît a renunțat la chiria plătită în mod obișnuit pentru sală și s-a mulțumit să participe doar la beneficii.

Adevărul este că meciurile de fotbal în sală, disputate de jucători tehnici și cu capacitate de luptă, pot oferi spectacole extrem de atractive. Acest fotbal păstrează, în general, toate regulile și caracteristicile sportului atît de îndrăgit în lume. Doar scena, numărul actorilor și durata diferă. Se joacă în săli de dimensiunile 30 × 56 m (ca la hochei) sau ceva mai mici, în orice caz cu o suprafață care să permită desfășurarea; echipele sînt alcătuite din cîte un portar și cinci jucători de cîmp, deci în total 6 jucători (ca la „miuțele" noastre) pot disputa un meci; în timpul partidei, însă, jucătorii pot fi schimbați, numărul rezervelor mergînd pînă la 9; durata unui meci este, de regulă, de 40 de minute, împărțite în două reprize; porțile sînt mici (2 × 4 m sau 2 × 3m); punctul loviturii de pedeapsă este la 8 m, iar suprafața de pedeapsă este și ea redusă proporțional.

Alte amănunte: ● se joacă fără ofsaid ● meciurile sînt conduse de trei arbitri, dintre care doi de poartă (ca la handbal) ● socoteala timpului de joc o ține un cronometror, iar evidența înlocuirilor de jucători este pe seama unui alt oficial ● în caz de egalitate, echipa cîștigătoare este desemnată prin executarea a cîte 8 lovituri de la 8 m.

Spațiul redus face jocul foarte dinamic, extrem de rapid și solicită jucătorii și la efort susținut și la execuții tehnice de mare precizie.

Poarta e mică, dar balonul se poate strecura chiar din poziții ca aceea din care înscrie jucătorul în tricou alb. (Fază dintr-un meci în sală, disputat în Elveția, la Lausanne)